

BIBLIOTHECA
UNIV JAGELL
CRACOVIENSIS

585717

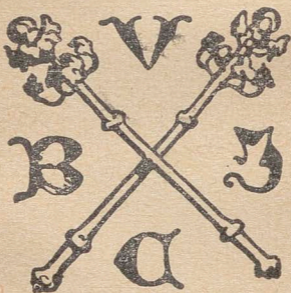
Mag. St. Dr.

|

Biblioteka Jagiellońska

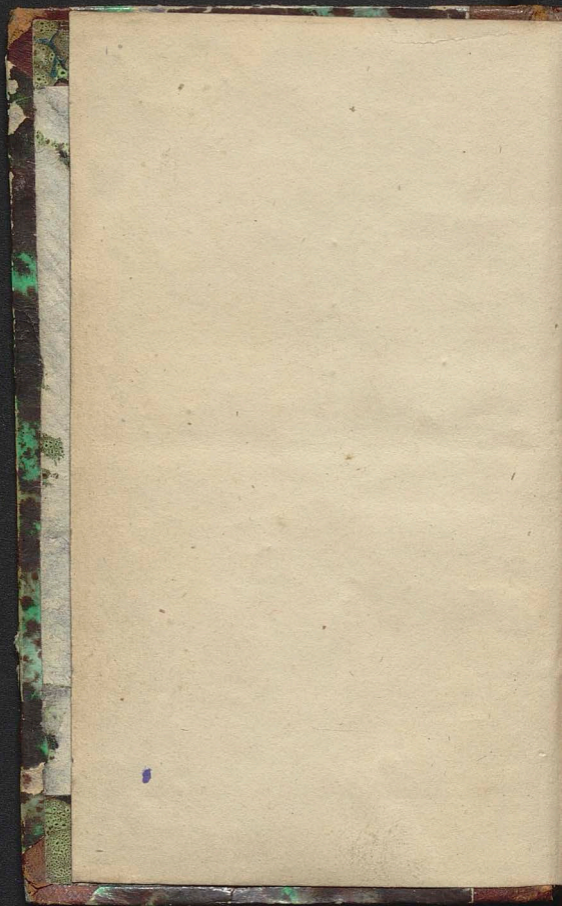
stdr0006970

585717

1

SINGVLAR
RIA

QVÆDAM

POLONI
CAPITANUM

NICOLAUM DE

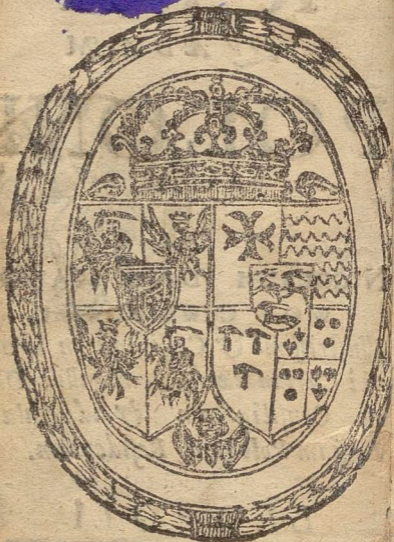
WO CHWALKOWSKI

Illustrissimi & Celsissimi in Livonia
niâ Curlandia & Semigallia Du-
cis Consiliarium & ad Aularem
Regiam Polonam Residentem.

Capitaneum Schrudenssem

LEOPOLI

In officina ALBERTI MIELCZEW-
ski S. R. M. Typogr:
Anno MDCLXXXVI.

585717

Bibl. Jag.

StDr. 1981. K. 1042 / 30 (19)

AD SERENISSIMAM

PRINCIPEM

AC

DOMINAM

DOMINAM

TERESIAM

CUNEGUNDAM

CASIMIRAM

REGIAM PRINCIPEM

POLONIARVM.

Serenissima Princeps,

Dominus, Domina Benignis-
sima

Acile longævā me-
F *moriā fugit, quic-*
quid

) * (

quid intra metam vulgaris
sciencie consistit. Curiosa po-
steritas *Singularia* adamat co-
litq; , & quæ trita sunt extra
prodigium habens, illa suspi-
cit, quæ vel exemplis provo-
cant, vel disparitate rerum
auertunt. Placuit vetustati
variegatus *Dearum cætus*,
non alio, quam *Singularium*
nomine collectus. Voluit ce-
nim *Ægide* instructam esse
Palladem, utpote artium &
armorum *Præsidentem*. Notavit
Dianam lucis inerrantem,
nec alio modo *Aëthonis* au-
daciam compescentem, quæ
ceruinâ specie, ut nemorum
môtiumq; ac venationû cul-
tricem *Custodem*. Expressit

)*

Venerem Cupidinis teneri-
tudine fatuam, uti amoris
aram. Insignivit demum
ipsam Iunonem pavonis ap-
paratu superbientem, ut Ke-
gnorum Dominam. Sic, quæ
singularia erant attributa, an-
tiquitatis merebantur monu-
menta. Et hinc est SERENIS-
SIMA PRINCEPS,
quod meorum *Singularium*
SERENITATI TVÆ
ex debito incribā fasciculū,
utpote, in quā præter summa
Singularia illud *Singularissimum*,
quod quæ plerumq; vel exi-
mio Spiritu ornant, vel
gratiā benignitatis commen-
dant, vel per animi corpo-
risq; dotes in admirationem

) * (

rspiunt, indeq; *singularium*
 proprietatum titulos effici-
 unt, in Te coadunata *singularis-*
sime excellunt. Derivatur in
 Te & *Singularis* ille Serenissi-
 mi ac Potentissimi REGIS
 PARENTIS TVI glorie
 decor, quod ini io Regni sui
 maluerit mereri, quam co-
 ronari, ac de in publico Chri-
 stianitatis bono & Vicinæ
 necessitati sese impendere,
 quam ad pericula Regni sui
 intra suos fines excubare.
 Participasti *singulari* Numi-
 nis Divini providentiâ de
 Diadematis SERENISSI-
 MÆ REGINÆ MATRI
 TVÆ impositione, ac prius,
 Cracoviæ coronata, quam
 illic

) * (

illic nata, priusq; cum Sce-
ptro gesta, quam Orbi con-
cessa fuisti. Participas & de
Singulari illo *S E R E N I S-
S I M A E M A T R I S T V A E*
in rem Christianam ardore,
quæ meritò sibi vendicat, &
vniuersorum testimonio a-
bundat, Federibus totò Chri-
stiano orbe nūquā visis & vix
expectatis tanto & tam feliciter
molimine alloborasse. Pro-
priam verò *Singularium* Tuo-
rum prerogativam dum ex-
pono, admirandā in primæ-
uo pulcherrimæ Iuuentutis
TVAE flore variorum idio-
matum & potissimum *Latini*
peritiam depra dico. Maxi-
mi momenti hoc *Singulare*

) * (

est, utpote, quod Regali
TV Æindoli pondus adjicit,
bonarum artium cultoribus
maximam quamq; spem per
compediũ tribuit, populisq;
quòTE Divina destinabunt
Oracula, plausum faciet solati-
umaq;. Hæc ego S E R E N I S-
S I M A P R I N C E P S Sin-
gularia cœteraq; inTE stu-
penda ornamenta non va-
no eloquiò extollo, sed hu-
millimã devotione veneror,
pudibundas aures TVAS non
demulceo, sed genuinã serie
assertorem ago, simulq; ex-
peto, ut tantis TVIS Sin-
gularibus hoc superaddas, & de
Serenissimorum Regiorum
Parentum Tuorum Tuosq;
nom

) *)

nomine minimè mericum,
singulari tamen gratiâ & pro-
cedione completaris, tan-
quam

S E R E N I T A T I S

T V A

Singulari cum observa-
ciâ demississimum Ser-
vum

Nicolaum de Chwałkowie
Chwałkowski.

) * (

IN

H O N O R E M

AU T O R I S

S Armatice Sobolisq; decus, Ma-
lenscia quondam
Cui Genusq; Proavos prisca
Propaga dedit,
Carmine Sarmatico nuper Ve-
xilla canebam,
Quae data sunt Fratri praemia
digna Tuo;

Pla

) * (
Plauderamq; Operi, quo mens Tu
 daedala scripsit

Tam bene Sarmatici PUBLICA
 IVRA soli:

Ausonio celebrat nunc Te mea
 Musa cothurno,

Atq; novum, Pallas quod Tua
 struxit, opus

Hoc Tua perpetuis inscribit No
 mina Fastis,

Atq; parem fratri Te facit
 esse Tuo:

Ille gerit Martis Labarum, T
 Palladis hastam,

Et Labaro G hastam tempus
 uterq; domat:

Haste iungatur Labarum, nam
 Signifer unus

Est si Gradivi, Palladis alter
 erit.

Sub signis Avo meditetur prelio
vestris,

Insidias Aui vincere quis-
quis auct,

Avo bella gerat: vobis nam
Numinis adsunt
Omnis si gemini, non nisi vi-
ctor erit.

Accipe pauca licet, que fidus
Anonymus offert,
Carmina, devoti pignora
Cordis erunt.

Qui Tibi pleetra mouet, moveat sine
Nomen quamvis,
Vult tamen & dici, semper
& esse Tuus.

) * (
Vix licuit fessis paulùm requie-
scere prelis,
E quibus in lucem Publica
Iura dabas.

In nova fert animus: Lechicæ
Specialia Gentis
Egregiam mentem, scribere,
cura subit.

Nou humilis cura est, nec vilâ
corda Prometheus
Flammâ urit, cujus lumbus
clarus eris

Nam dum sollicitè exploras mo-
numenta vetusti
Temporis, Hîstoria siue recen-
tis opus,

Et sparsas cumulas gemmas, lepi-
desq; nitentes,
Quis REGEM Patriam
condescotare queas,

Hoc

) * (

Hoc magno REGI, Patriq̄, &
civibus aequis

Hoc, Frater, cunctis, nomine,
charus eris.

Sic reor atq̄, opto, magnas tibi
dicere laudes

Fraterni nexus jura mode-
sta negant.

Atq̄, licet sileam, meritum Tibi
grata rependet

Et praesens aetas, posteritasq̄,
decus.

Hisc̄e Fratri Germano Sin-
gularia Regni Poloniae
edenti gratulatur

IOANNES GEORGIUS de CHWAL-
KOWO CHWALKOWSKI.

Vexillifer Neogradensis in
Ducatu Severiae, & Serenissi-
mae Marchionissae Brandeb:
Commissarius.

) * (
S I N G V L A R E

per Anagramma

R E G I L V N A S.

R ara refers nobis hic Regnū
SINGVLA; sed quē
Sceptra gerit nunc REX, hoc
Speciale gerit,
Quod docuit reliquos Lunam ob-
fuscare Triumphis,
Et docuit, quod nec pluribus
impar erit;
Hinc LVNAS, si quæ restabunt,
innuat Orbis
REGI, privabit lumine lucis eas.

SAMVEL de CHWALKOWO

CHWALKOWSKI Serenissimū
Electoris Brandenburgici Ca-
merarius, ac Consiliarius Aulae
Iudiciorumq; & Capitaneus
Drabimensis.

(*)
2100 NARR

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

REGI L V H A

POLONIA sub BOLESLAO I.
 A cæpit esse Regnum, sub e-
 iusdem nominis Rege BOLE-
 SLAO II. desit, vsque ad Pre-
 mislum.

Quantum de ætatibus
 Ducum ac Regum Poloniæ
 constat, nullus nisi Miecislus
 Senex anno ætatis ætatis scilicet
 sexagesimo tertio, mortuus est

Inter singularissima poni
 meretur, quod Reges Poloniæ
 in loco, vbi Reges esse oriun-
 tur, non moriuntur: Com-
 putando

uocando enim à IAGELLONE
 etq; ad MICHAELEM nullus
 nisi SIGISMUNDVS III. ibi muni-
 to valedixit, vbi Respublica e-
 am Regem dicit, scilicet VAR-
 AVIA. IAGIELLO electus Cracov-
 iæ, mortuus in Russia in ca-
 stello Grodek. VLADISLAVS IA-
 GELLONIS Breſciæ in CVIA-
 niã electus, perijt ad Varnam.
 CASIMIRVS IV. Breſciæ Rex
 declaratus, mortuus Grodnæ.
 IOANNES ALBERTVS electus Pe-
 tricoviz, mortuus Thorunij. A-
 LEXANDER electus Petricoviz,
 mortuus Vilnæ. SIGISMUNDVS
 electus Petricoviz, & mor-
 tuus Cracoviz. SIGISMUNDVS
 Augustus adhuc puer Vilnæ
 anno 1529. renunciatus Ma-
 gnus Dux Lituaniz & Ann.

3.

1530. Cracoviz Rex Salustianus
 mortuus Knisini. HENRICUS
 VALESIUS electus Varsoviae, &
 ut Rex Galliae in castris ad Clo-
 dovæum percussus à sicario,
 animam exhalavit. STEPHANUS
 electus Varsoviae & mortuus
 Grodnæ-Vládislavus IV. ele-
 ctus Varsoviae, & decessit Me-
 recii. IOANNES CASIMIRVS ele-
 ctus Varsoviae & mortuus Ni-
 uernæ in Galliâ. MICHAEL ele-
 ctus Varsoviae, & mortuus Le-
 opoli.

Singulari admiratione
 dignum est, quod de Regibus
 Poloniae ab HENRICO VALE-
 SIO extet vaticinium successi-
 vè hæcenus impletum.

Flos de Valle, quo indigitabatur prædictus *Henricus Valefius* *Loren.* Liliū in armis gerens.

Corona, STEPHANVS, nam hæc vox apud Græcos *Coronam* significat.

Exul fortunatus, SIGIS. MVNDVS III. Paterno enim ac hereditario Suecicæ Regnū cum exutus fuerit, *fortunatus*, quod alibi, scilicet in Polonia Regnū tenuit amplissimū.

Gloria succedens, VLADISLAUS, nam *slava*, gloriā idiomate Polonico exprimit.

Manipus

Manipulus sterilis, Iſ-
ANNES CASIMIRUS qui in Inf-
gnibus gessit *manipulum*, &
sterilis decessit.

Noctis breue sydus, MICHA-
EL Rex, quippe Lunam, qua
est *noctis sydus* in Armis gessit
& *breui* tempore orbi Polo-
no luxit, nam quinq; anno
desit.

Manus congregatorum
IOANNES III. nunc felicissi-
ma prudentiâ regnans. Nam
manu suâ congregatorum in Com-
itiis Electionis Ordinum, v-
Archimareschallus Regni sci-
pionem gerens, moderamen-
tenuit.

1 Habuit suum Poloniâ

Herculem, i. e. monstrorum
 domitorem CRACUM, Hic e-
 nim monstra civilium discor-
 diarum sustulit, & , vt alter Her-
 cules Draconem horrendæ
 magnitudinis occidit, ac va-
 stum Nemeæ sub rupe leonem
 mactauit, ita noster Draco-
 nem immane monstrum, quod
 in suspensio rupibus antro Cra-
 couiæ habitasse dicitur, con-
 fecit. Rapiebat, *Sarnisio* refere-
 rente, bestia illa è specu montis
 egressa iumenta & homines
 incaute oberrantes rictibus
 horridis voracissime degluti-
 endo. Cracus afflicta Cracouia
 condolens tria corpora iussit
 quotidie exponi. Nam his con-
 tenta alia non requirebat. Sed

& hoc onerosū erat, propter
 rea suapte industriā excogita-
 vit, ut corporibus, quæ obicie-
 da erant, Sulphur & cauma i-
 gnitum ex cerâ & pice inclu-
 derentur, atq; occultarentur.
 Cumq; bellua tum naturali ra-
 bie tum voraci esurie exāgi-
 rata sine delectu oblatam præ-
 dam raperet, atq; voraret,
 sensim debilitata, & tandem
 extincta est.

VENDA maluit esse Prin-
 ceps, quam Principis vxor.
 Maluit pugnare, quam amare.
 Post victoriam in victimam
 se immolavit. Hostis amans
 ut amens infelicem sibi mansum
 in jecit, illa triumphans in Vi-
 stulam

Aulam se proiecit. Rara contem-
ptrix amoris, victoriæ,
vitæ.

POPIELVS I. habuit mo-
rem se execrandi, ut sæpissi-
mè in hæc verba eruperit, O
vrinam à muribus corroderent.
Accidit hoc prodigiolum sup-
plicii genus, licet non ipsi, ta-
men Filio ejus, PÒPIELO II. ut
Annales Veterum perhibent.

Notatu dignum, quod illo i-
pso loco, scilicet Crusvicæ, ubi
POPIELVS à muribus consum-
ptus & prima classis vel Dy-
nastia desinit, alterà PIASTÆ
felititer incepit,

VLADISLAVM I. tradunt
fuisse Religioni ita deditum,
eius

ejusq; ceremoniarū ita peritū-
 cem, ut certis diebus festivi-
 more Machabeorum pugnan-
 inire detractaret, malletque
 quodvis periculum subire
 quam Solennitatem festi con-
 temerare *Sarnic.*

Omnes & singuli BOLE-
 SLAI quorum quinque fuerunt,
 singularia cognomina habue-
 runt, 1. CHOBRI 2. AVDA
 3 CRIVOUSTUS 4. CRISPVS. 5 PV-
 DIEVS dicebatur immo & ille
 BOLESLAVS, cui, postquam Pu-
 DICIS in Vngariam transfe-
 rat, Principatus decerneba-
 tur, CALVUS vocabatur.

BOLESLAVS CHOBRI tan-

a s.

tum

erga Religionem Christianam
 exhibuit zelum, ut occisi
 Adalberti Martyris corpus au-
 ro contra appensū à barbaris
 redemerit.

Singularis Magnanimi-
 tas ac felicitatis Exemplum re-
 fert ex *Guagnino Sarnitius* de
 Rege BOLES LAO CRIVOVS TO,
 quod recreationis gratia cen-
 tum duntaxat Equitibus cinctus
 venatum processit, vbi in tria
 millia Pomeranorum insidi-
 antium incidit, in quos ipse
 Rex veluti leo rugiens pri-
 mam impressionem fecit, tri-
 busque interfectis suos animo-
 siores reddidit. Quidam verò
 Pomeranus in ipsum Regem
 colligans

collimans, Equum sub eo trā
 fixit, attamen à persequend
 hostibus, altero Equo nado hau
 desistit, donec multo ^{cur}
 labore à tam obstinatâ audaci
 retractus fuerit.

Miram in præfato Bo
 LESLAO CRIVOVSTO Meta
 morphosin notat Historia
 quod postquã ut verus Marti
 pullus toties in conspectum host
 um venisset, victorquè semper
 abiisset, tandem conspectum ho
 minum vitauerit, assiduo se do
 mi luctu macerans, quod à
 Rossis dolò circumventus &
 in prælio fortiter rem agens
 à suis tamen destitutus, non
 aliter nisi fuga sibi consulere
 potuerit. Primus

Primus inter Regnantes Poloniæ *literatus*, *primus* etiam fuit nominis scilicet CASIMIRVS *Primus*.

Singulare est, & vix alibi in aliorum Regum Historiâ occurrit exēplū continentiæ inter BOLESLAVM IV. & CYNEGVNDIM Belæ Vngarorum Regis Filiam. Post nuptias enim cōsensum utrinq; est in perpetuæ Virginītatis Sacramentum, vnde BOLESLAVS nomen PVDICI inditum fuit.

CASIMIRVS I. *Rixæ* matre genitus *rixas* domesticas in Regno feliciter composuit.

Qui

Qui á maximis orti, i
 minimos saepe decreverunt
 E contra, PIASTI Sangv
 parvum principium habens
 post tot seculorũ non inter
 ruptam seriem, non nisi i
 MAGNO felicitet CASIMIRO
 desit.

CASIMIRVS iste Magnu
 cum An. 1370. die Festo, di
 svadentibus suis Venatum abii
 set & ceruũ insectaretur, equu
 cum impetu lapsus est, ut car
 nosum Regis corpus conqua
 satũ, & mors subsequuta fuerit

Forma & corporis habitu
 CASIMIRI MAGNI prorsus c
 CASIMIRI PRIMI formã cor
 porisq; habitu convenit, it
 ut isti

et isti duo Principes uel nomi-
 ne, ita & persona simillimi
 inter se fuerint. *Sarnic. in Annal.*
 p. 330.

Postquam IAGIELLO cum
 Christianâ Religione nomen
 VLADISLAI & Coronam sus-
 ceperat, atque nuptias cum
 HEDVIGA celebrauerat, in Li-
 thuaniam proficiscebatur, ubi
 Apostolâ & Evangelistâ officio
 ductus, ita elaboravit in promo-
 uenda fide Christiâna, ut ipse
 nec in Tēplo interpretatus sit
 ymbolum Apostolicum tanto
 accessu, ut per unum annum Re-
 ligio ista ab ETHNICâ supersti-
 tione repurgata sit. *Sarnic.*
in Annal. 347.

Cum idē Rex IAGIELLO &
 VITOLDVS Magnus Dux Lit
 vaniæ circa conuersionem
 Samogitiæ laborarent, accidi
 lepida res. Nicolaus Węzy
 Ordinis Prædicatorum Sacer
 dōti ad populum præsentibus
 Principibus verba facienti
 Explicabat forte de suggestu cr
 ãti orbis seriem Sacer Orator
 cum grandis natu vetulus Sa
 cerdotis sermonem in terrū
 pens, pòpulum elatâ voce
 alloquitur, Mihi credite vi
 ri, quæcunq; ab hoc juven
 culo homine dici audistis,
 ficta profecto sunt, undè enim
 ille hæc nosset, cum ego tot
 annos & propè seculum inte
 grum vitâ & memoriâ cone
 plexus

plexus, nequaquam horum re-
 cordor. Abiisset tota concio
 in risum, nisi Rex autoritate
 suâ Sacerdoti fidem fecisset â-
 pud populū. Per benignè enim
 tum edentulum illum, tum
 reliquos âllocutus, èdocuit,
 Sacros Oratores non ea pro
 concione dicere, quæ ipsi
 aut, oculis suis usurpassent, aut
 ætate attingissent, sed quæ pluri-
 bus ante Seculis supremi ve-
 riq; DEI, potentia effecta ex-
 majorum doctrinã scriptorūq;
 vetustorum monumentis,
 præcipuè ex divinis libris hau-
 sissent *Kojalou part. 2. lib. II.*

p. 94. 95.

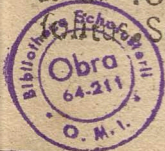
Idem

Idem Rex VLADISLAUS cum
domo egrediendum foret
unipedi insistens, ter in gyri
se circumferebat. id Kojal.

Rex

Idem in missæ Sacrificio
cum Sacra Hostiâ à Sacerdot
in altum levaretur, festucam
aut quidquam simile arreptum
minutimq; contractū abjicie
bat, affirmando hoc argumen
to supremi Numinis in omni
autoritatem Reginumq; capi
tum subjectionem se publicè
profiteri. Idem part. alt. 165

IAGIELLO Vino semper
abstinuit & Filius eius CASIMI
RVS. solam frigidam potitar
Sobrietatis etiam singu
lari

aris suis *VITOLDVS* Magnus
 Dux Lithuaniae, nunquam enim
 Vinum, aut e grano vel mel-
 le coctum potum gustavit. *Kojal;*

Confectis An. 1418.
 induciarum tabulis cum Cru-
 cigeris Rex *VLADISLAVS IA.*
GIELLO majorem Poloniam
 petiit, in quo itinere dum *PO-*
nania Srodam tendit, non
 multum a periculo Vitae absuit.
 Repente enim atrae nubes cae-
 lo obductae in credibili tempe-
 pestate detonuerunt, duobus
 Regii currus satellitibus quatuor
 est sexiga equis, quinto sub
 armigero fulmine ictis. *Kojal.*
part, 2. lib. 2, p. 107.

HEDVI

HEDWIGIS Sæpefati
IAGIELLONIS Vxor tantæ fu-
 it humilitatis, ut ne tapetibus
 quidem parietes conclauium
 ornari permiserit. *Cromer. feb*
 328.

ELISABETHA CASIMIRI IV.
 Vxor singulari sæcunditate
 ac felicitate gauisa est,
 non solum enim quatuor
 Regum mater fuit, scilicet
VLADISLAI Hungariæ & Bo-
 hoemiæ Regis. **IOANNIS**
ALBERTI, **ALEXANDRI**, &
SIGISMVNMDI, Regum Polo-
 niæ sed etiam Regnantes
 vidit. Filias præterea quatuor
 habuit, Heduzen Bauariæ
 Sophiam Marchionis Bran-
 debur

deburgici, Barbaram Saxoniam
 Elisabetham Legniciam,
 Ducum consortes.

LYDOVICVS REX, hoc
 habuit peculiare, quod non-
 nunquam dissimulato habitu
 vicos & oppida perlustravit,
 ut cognosceret, quid de Publi-
 canis & exactoribus, iudi-
 cibus & Magistratibus suis ac
 de se deniq; vulgus homi-
 num affectandi nescium sen-
 tiret, multaq; ex horum ser-
 monibus in se suisq; correxit
 ac castigavit *Sarnicius*.

SIGIMVNDVS I. Tanti
 fuit roboris, ut ætate florenti
 soleas ferreas, quales equis
 sup-

suppinguntur frangere, funesq; cannabinos rumpere solitus fuerit.

SIGISMUNDVS prædictus ita expertus fuit ambitionis, ut Hungaricum, Svecicum, Bohæmicum Sceptrum oblatum repudiauerit.

Singularem apud subditos habuit securitatem, ut distitauerit, in sinu se cuiusq; illorum posse confidenter somnum capere = *Kojal. p. 408.*

Meruit *SIGISMUNDVS I.* poni inter tres Heroes illos, qui nisi simul imperassent, Singuli digni fuerint, qui toti
Orbi

Orbi imperarent; Hi sunt CA-
 ROLVS V. Imperator, FRAN-
 CISCVS I. Galliaæ Rex, & iste
 SIGISMVNDVS.

Eo die, quo Foxius Mathe-
 maticus prædixerat Regem
 SIGIM. AVGVSTVM, peritu-
 rum, pila emissa Regiomon-¹⁹
 ti cū magno tormentorum re-
 boatu salutaretur, fere teti-
 gerat Regem, ut quæ fortuitâ
 solum equi declinatione præ-
 teruolans, pōne sequenti Vis-
 nouecio caput abstulit. *Past. in*
Floro. Pol.

STEPANVS REX Attilaæ
 primo Ducis Hungarorū simil-
 limus traditur, quod ex Pro-
 copi-

edpii hiftorici Descriptione
Sarnicius in *Annalibus* p. 410.
 deducit.

De morte REGIS STE-
 PHANI, Singulare hoc memo-
 ria prodit allegatus *Sarnicius*,
 quod in ualescente morbo in-
 terrogatus à circumstantibus,
 quomodo se haberet, respon-
 derit; Licere sibi nunc uti
 Verbis illis Divi Tertulliani,
 Quinquaginta quatuor an-
 nos peregi, scio quales dies
 fuerint, quales uerò futuri sint
 in posterum, ignoro.

POLONIA habuit duos Re-
 ges, qui licet simul alterius Re-
 gni.

gni fuerint heredes, vnum
 tantummodo retinuerunt C
 scilicet. *HENRICVS, I. & Ma*
SIGISMVNVS III. Ille Poloni
 cum amisit, & Gallicum hæreid
 ditarium retinuit, hic Polonici
 cum retinuit & Sueticund
 hereditarium amisit.

SIGISMVNVS III. quatu
 in ordine Regnantium, to
 regnavit annos. Fuit enim quar
 dragessimus quartus Rex & qui M
 draginta quatuor annos Regna
 impendit.

SIGISMVNVS Ille Rokor
 años ANNO 1607. profligavit S
 pagum *Guzovo* fatali denomi
 natione à tubere ex istibus a R
 cui incussis. Mar

Mathematicus quidam
 Cracoviae degens dedit peri-
 stia suae illustre Specimen, quan-
 do feralem illud praedixerat
 reidum, quo olim fœdus patri-
 cidæ Piekarscius SIGISMUN-
 DUM III tantum non de vitâ
 sustulerat. Pastorius in Bello
 Scythico Cosac. pag. 216.

SIGISMUNDUS I Smolenscum
 amisit, SIGISMUNDUS III à
 Moschis recuperavit, sic Au-
 gdamna nepos farciuit.

Duo SIGISMUNDI, duas
 sorores in thalamum adduxe-
 runt, SIGIS. AVGVSTVS ELI-
 SABETHAM & CATHARINAM
 FERDINANDI Romanorum
 Regis filias. SIGISMUNDVS
 B III

III . A N N A M & CO
 STANTIAM CAROLI Archiducem
 Austriae filias.

SIGISMUNDVS III. duci
 defunctae Reginae CONSTAN-
 TIAE finis apparat, ipse hic sitis
 nus. Dum Vxorem Cracoviam
 viam ad auxilium Mausoleus
 deducere cogitat, ipse huc
 portatur, ita quos junxerat
 lamus, jungit tumulus

Singulare est, quod sic
 GISM. III. REX Catholicus cum
 Regina ANNA, ab Archiepiscopo
 Vpsaliensi Augustinae Confes-
 sionis Abrahamo Andre
 coronatus.

CO Præcedens natiuitatem
 DU VLADISLAI IV. nox fortuito in
 cendio *illustris* fuit, nam me-
 lior pars Palatii Regii Craco-
 duniæ conflagrauit, vnde vari-
 radrum ingenia varia felicitate
 stis omnia traxerunt. Certè
 rãcasus ille Arci benè cessit, nã
 GEORGIUS RADZIWIŁŁ ex fo-
 l diuis in agris Kielecensibus Epi-
 scopus sui Cracouiensis tunc
 recens inventis, Regi tan-
 um cupri dedit, quantũ suf-
 ficeret rebus splendidius resti-
 tuendis.

VLADISLAO IV. & IO-
 ANNI CASIMIRO Fratribus
 nobus, duæ Sorores ANNA &
 CONSTANTIA fuerunt Matres,
 & una ambobus Vxor MARIA LV-
 OVICA. b2 duo

Duo CASIMIRI prius Reli- re
 giosam, quam Regiam vici
 probarunt CASIMIRVS I. & A
 IOANNES CASIMIRVS. Ille in
 Monasterio Gallico Chuzia de
 censi iam Diaconus erat, hic
 per biennium Iesvita, & an
 tequam perseverantiam in e
 statu professus esset, ab INNO
 CENTIO X. PAPA in nume
 rum Cardinalium cooptatus
 Ille ex Gallia rediit ad Re
 gnum, hic in Galliam abiit
 Regno.

Mirum edidit exemplum
 IOANNES CASIMIRVS Rex
 dum pomum Regni sponte
 cessit, cum Regna sint ali
 poma Eridis, de quibus acqu
 rendis.

eligendis vel retinendis tam so-
 licite agunt decertantq; . Alii
 Abdicantes fratribus, aut Con-
 sanguineis Coronam tradi-
 derunt, sed IOANES CASI-
 MIRVS eandem Patriæ charis-
 simæ reddidit, ut hæc liberis
 suffragiis successorem designa-
 ret.

Observatione dignissimū,
 quod SIGISMUNDVS AVGVSTVS
 ultimus Stirpis Iagielloni-
 cæ masculinæ Anno. 1548. re-
 gnare incepit, & IOANNES
 CASIMIRVS ultimus ex Stirpe
 maternæ familiæ Iagielloni-
 cæ verè seculo post videlicet
 Anno. 1648. Sceptrum obti-
 nuit.

Singularis observationis res est, quod ultimæ Descendentes Domus Piastæ & Jagellonica uno tempore fuerint huiusmodi mandati. Dux enim Lignicensis Bregensis ex linea Piastæ anno 1675. d. 30 Ian: & IOANNES CASIMIRVS Rex d. 31. ej: sepultus est. Imo si introitus Serenissimi Regis IOANNIS III. præfixo die scilicet 29. Cracoviæ celebratus fuisset, utriusq; exequias unus dies 30. Ian. junxisset. Sic tandem Domui Piastæ tanquam priori prius iusto Ordine iusta sunt exsoluta.

Singulari providentiæ
 DEVS, DOMUM Jagellonicam
 Sceptro

Sceptro Polonico destinavit,
 dum non tantum posterita-
 tē Iagiellonis ducentis octua-
 ginta annis regnare, sed etiā
 purpurā, quam ultimus ejus-
 dem Rex IOANNES CASIMI-
 RVS deposuerat, Fraternalium
 Iagiellonis sanguinē MICHA-
 ELEM nitescere voluit.

CAROLVS FERDINAN-
 DVVS Princeps filius SIGISM-
 III. etiā curā IEREMIAE Ducis
 VISNOVECII Palatini Russiæ
 Sceptrum non obtinuerit,
 arcānam tamen fatorum guber-
 natione educavit futurū Po-
 loniæ Regem scilicet MICHA-
 ELEM dicitur Palatini filium.

Ex ore Serenissimæ Reginæ
 MARIÆ LVDOVICÆ de MICHA
 ELE Principe Visnouecio audita est
 aliquando uox; Si Polonus succe
 dere Sceptro debeat, non ali
 um querendum esse. Sic Vnde
 Domini Vngendum, movente
 Numinis potentia, enunciauit

Antequam eligeretur Rex
 MICHAEL examen apium in
 ter suffragatores confedit, bo
 no omine Piasum esse eligen
 dum, Piasus enim olim apia
 rius fuit.

Anno 1676. Cracouia tres
 Reges habuit, duos simul tumu
 landos, & vnum Coronandū,
 illos

illos IOANNEM CASIMIRVM
 & MICHAELEM, hunc IOAN-
 NEM TERTIVM.

Stuporis plena res est, vi-
 dere Bochniæ & Vieliciæ
 abyssum salis fodinarum, quas
 acceptas referunt precibus
 Cunegundæ Conjugis BOLES-
 LAI PVDICII. Cum per aliquot
 secula non nisi funium bene-
 ficio descensus & ascensus fue-
 rit, Serenissimus Rex IOAN-
 NES TERTIVS rem perpetuam
 laude ac memoriâ dignissimam
 præstitit, dum *Salisfodinas Viel-*
censes scolis donavit. Insigne
 hoc opus insigni Carmine
 Musa Illustrissimi Principi
 LYBOMIRSCII Archimarscha

li Regni expressie.

TERTIUS hac scalis donat
 Rex contra IOANNES.
 Sic patet & paret facilis de-
 scensus auerni,
 Hic revocare gradum supe-
 rasq; evadere ad auras
 Non labor ullus erit, nouus hac
 Mayo marmore cantet.

Memorable est illud in-
 cendium, quod sub finem an-
 ni 1644. 16 Dec. in salis-
 fodinis Vielicensibus pabulo
 equino in candelam per in-
 curiam injecto ortum est. Du-
 ravit illud ultra annum ceter-
 timo festore ac vapore.

Singulare ac omne in xpi
 laudatissimum exemplum edi-
 dit Serenissimus Rex IOAN-
 NES TERTIVS dum Anno
 1683 Exercitum è Regno suo
 in Austriam Pannoniamq;
 contra Turcas Tartarosque
 eduxit. Alii Reges aliis sub-
 mittunt auxilia, hic ipse ad-
 ducit. Alii alienis involare
 solent, hic ut Defensor advolet
 Alii vicinis ditionib9 detri-
 mentum inferre solent, hic
 incrementum affert. Alii
 venire solent, ut fortalicia
 obsideant, hic ut ex obsidione
 liberet. Albū & atrū alias ini-
 mica, hinc amica. In prælium
 enim veniunt, ac in eodem
 bene conveniunt atra &
 alba

alba Aquila. Alibi inter diver-
 tas Principum copias discor-
 dia, hic sub auspicijs Fortissi-
 mi Regis summa inter tot
 Principes concordia. Occul-
 tam quandam vim Virtu-
 temq; Nomini Regio de sal-
 uandâ VIENNA inesse, tunc
 ostendi, dum Serenissimus
 Cracoviâ motioni Militari
 sese accingeret. Cum posthac
 invento eventus tam felici-
 ter aspirasset, publico Orbis
 applausui tenuitas mea sequens
 Carmen apposuit.

FELIX

FELIX OMEN IN
NOMINE

Serenissimi, ac Potentissimi
Principis ac DOMINI
DOMINI

IOANNIS
TERTII

REGIS POLONIAE

MAGNI Ducis Litvaniae,
Rusiae, Prussiae, Masoviae,
Samogitiae, Livoniae, Volhy-
niae, Kijoviae, Podoliae, Pod-
lachiae, Smolensciae, Severiae,
Czerniechoviae; Caelitus re-
conditum,

MALO REPONITVR

Vel ;

VIENNA EX MALO
SORTIS REPONITVR

Conuenisse suis interdum
nomina rebus

Edocet hoc ætas nostra,
prierq; satis .

In re tam clara non sunt
exempla petenda,

Eventum nobis hoc Ana-
gramma probat;

Si veni, vidi, vici de sanguine
Juli

Prognatus Cæsar, Gloria
Martis, ait.

REX potius Noster fortissi-
mus, inclytus orbis

Christiadum Vindex dicere
jure potest; sua

SISTO me video te Turca,
 tuasque phalanges
 Vinco, & victarum terga
 coacta premo,
 Exq; MALO SORTIS con-
 fessa, REPONITVR instar
 Muri Germanis magna
 VIENNA suæ.

Vincere non nosti modo
 sed cū fœnore nosti,
 Hostes Tu sequeris, Te bona
 fors sequitur.

Vt sunt insignes Romano
 sanguine Cannæ

Sic Barcanensis terra cruore
 madet.

Onimium dilecte DEO,
 quem vincula pontis
 Rupta iuvant præceps ut bi-
 bat hostis aquas; San

Sanguineis guttis miscetur
 cursus aquarum,
 Amnis Danubij fit mare
 purpureum.

Muri oppugnantur, sub jus,
 & pristina legum

Hungariæ Regis vincula
 nunc redeunt

Sed Noster dum REX alienis
 militat oris

Exemplo forti fœdera san-
 cta colens

Pressis Cōsacis redit in præ-
 cordia virtus,

Sævum Turcarum discuti-
 untque jugum;

Subque Tuis REX auspiciis
 dare pectora ferro

Discipiunt, mortem dulce
 decusque putant-

fic

Sicque Tuum REX Magne
 demique forisque per orbem
 Nomen fecundæ femina
 laudis habet.

Non adeo Romam conterruit
 Annibal ante
 Portam, quàm Te nunc Tur-
 cica Porta timet.

Quod sit perfectum verè tri-
 num omne, IOANNES
 Tertius ostendit per sua
 gesta satis,

est ut nonnullis prædicta
 potentia Regni,
 Sic etiam Tua, REX ante
 notata libris.

Exq; malis populum quod sis
 Tua dextera multis
 Salvatura, raram dicta de-
 cedere fidem.

Omnia

Omnia cum Domino incipiet,
 bene finiet ILLE,
 Vaticicè dudum Syetica
 scripta canunt.
 Ergò R E X vivas, vincas,
 sine sine triumphes
 Donec sine suo corruet
 Orbis opus.

Inter memorabilia locū
 meretur, quòd primus Dux
 Curlandiæ Gothardus Anno
 1561 à SIGISMYNDO AVGVSTO
 ultimo stirpis Iagiellonicæ mascu-
 line constitutus fuerit, & secu-
 lo post scilicet Anno 1660
 Dux IACOBVS post Pacem Oli-
 vensem ex captivitate Sueti-
 cā sub IOANNE CASIMIRO
 ultimo Domus Iagiellonicæ ex stir-
 pe maternā reintroductus

Singulare & nunquam au-
ditum constantiæ exem-
plum in prædicto Duce CVR-
LANDIA IACOBO habet POLO-
NIA, qui miro & miserabili
Orbis spectaculo cum Serenis-
simâ Coniuge sanguinis Ele-
ctoralis Brandenburgici' tunc
puerpurâ, ac septem liberis in
Captivitatem maluit deduci,
quam à fidelitate abduci,

Usq; tenax Turisjurandi, ac cedere
re nolens

Nec vi, nec pretio, nec pre-
ce mente suâ

Singulari ARHIEPISCOPVS
prærogatiuâ eminet, quod
Mareschallum habet ex eo
Ordine, in quo ipse est nimi-

Gnesnensis RUM

rum Senatorio, quippè unus
ex Castellanis curram illius
Eques antecedit.

DE CAPITANEO SAMOGITIA
hoc peculiare notandum,
quod non, ut alij Capitanei,
à solo Rege constituatur, sed
vacante sede unus à Nobili-
tate Candidatus Regi præsen-
tetur, quem confirmat, De-
indè hoc singulari honore
fulget, quod etiamsi nullus
Capitaneus locum in Senatu
habeat, ille tamen incuruli se-
deat, multosq; Palatinos præ-
cedat.

Licet alij Palatini tam
in Regno, quam Magno Du-
cata

catu Lituaniæ à Rege solo
 creentur, tamen PALATINVS
 POLOCENSIS à Nobilitate eligi-
 tur, & à Rege confirmatur,
 juxta Privilegia antiqua à VLA
 DISLAO IV. Anno 1647 & à
 MICHAELE per Constituti-
 onem roborata.

Annus 1559 vti multis
 Principibus, ita & Reginae
 Poloniae fuit fatalis. vni9 enim
 anni spatio- CAROLVM. V. Im-
 peratorem, II. Daniæ Reges,
 Franciæ Regem, Veneti
 Senatus Principem, Pontifi-
 cem, Palatinum Septem Virū
 Ferrariæ Ducem, III. præter-
 ea Reginas, Helionoram
 Franciæ, Mariam Hungariæ,
 ac deni

nīq, Bōnā SFORTIAM POLONIAE
ultimum vitæ diem clausisse
patet.

Sic etiam Annus 1632 non
tantum aliquot Principibus
scilicet FRIDERICO Palatino
Rheni, LEOPOLDO Archiduci
Austriæ, CAROLO Regis His-
paniæ fratri fuit fatalis, sed
etiam duos Reges de vno si-
mul Regno nimirum Sueti-
co vocatos è vita evocavit,
GVSTAVVM ADOLPHVM Re-
gem Sveciæ ad Lutzenam in
prælio, & postea alterum
SIGISMVNDVM III Regem
Poloniæ & simul Sveciæ.

LVCAS W EISSELROT Episco-
pus

pus Varmiensis nunquam,
 ut fertur, visit, sed tamen omnia
 videntia sine læta Terræ
 Varmiensi præstitit ac reliquit,

Nam pace quietæ
 Floruit, & mensa est multis
 proventibus aucta,
 Arx Heilsbergensis flammis
 absumpta renata est.

NICOLAVS SZYSZKOWSKI
 iticè Episcopus Varmiensis
 Omnibus excultus Fortune animiq;
 talentis
 Fit similis puero, terrens,
 lucemq; perosus.

Singulare bellicorum me-
 ritorum præmiū refert Sarn: de

IOANN

IOANNE à T ARNOW, quem
 SIGISMUNDVS I tanti fecerit,
 ut post illam memorabilem
 de Valachis *Victoriam* ad Ober-
 tinum binorum grossorum in-
 jugera contributionem publi-
 cam ei decreuerit.

In supradicti praelij even-
 tu singularis fortunæ lusus
 refertur, dum in illo tot om-
 nino hostium cecidisse reper-
 ti sunt, quot Polonorum pa-
 gnauerant, nimirum quatuor
 millia, cum hostilis Exercitus
 viginti duum millium fuerit.

Inter singularia & anti-
 quitates referri potest, quod ad
 Glassinum, ubi tempore Re-

C

gis

gi; LOCTICI Bellum acerrimū-
 cum Cruciferis gestum ,
 ducta fuerit fossa septem milli-
 arium, cuius adminiculo ali-
 quot milia Polonorum stre-
 nuè sese adversus Cruciferos
 defenderunt, exemplo Iulii
 Cæsaris adversus Pompeium
 durante Bello Pharsalico.
Sarnicius in Indice tabule Sarmat;

ANNO 1511 LASKO-
 WSKI genere Polonus in Po-
 lonia a TURCARUM Impere-
 ratore Legationem obiit, teste
Sarnicio pag: 383.

Notari meretur tē-
 porum revolutio, quod CA-
 MENECIA Podoliz, que ab
 olze

OLGERDI Magni Ducis Lith-
vanix ex fratre nepotibus,
quos Podolix præfecerat,
condita sub MICHAELE Rege
ex OLGIERDI familiâ oritur
& Turcis occupata sit.

Memorabiles Nuptiæ sunt,
quas CASIMIRVS MAGNVS
nepti suæ ELIZABETHÆ ex
BOGVSLAO Pomeraniæ Duce
genitæ paravit; adfuerunt
enim istis Solenniùs, præter
sponsum CAROLVM Impera-
torem, quatuor Reges, nimi-
rum CASIMIRVS MAGNVS
Polonorum, LVDOVICVS Vn-
garorum, SIGISMVNDVS Da-
notum, PETRVS Cypriorum
REX Ponto & aduerso litte

in Valachiam, deinde terrestri
itinere per Russiam advectus
Cracoviam, item Principes
alii non pauci, qui magnifi-
centissime habiti sunt, duran-
tibus usq; in vigesimum diem
Nuptiis & Conviviis.

Vt Romanis liberta-
rem pudicitia, sic Polonis &
Litvanis RELIGIONEM pietas mu-
Hebris attulit. Illos BOLESLAV
Bohemorum Ducis Emilia no-
mine DOMBROWCA Anno 965
a MIECISLAVO in matrimoniu
ducta, CHRISTO adduxit. Hos
Anno 1386. HEDWIGIS, quam
in Conjugium petebat IAGEL-
LO se & Livthanium ad Chri-
stiana Sacra offerens. Nec im-
pedi-

pediri poterat Divinū Con-
siliū, quod in his HEDWI-
GIS Nuptiis aliud novum Li-
thvaniæ cum Poloniâ conjus-
gium moliebatur.

In nullo Regno, ita ut
in Polonia QUATUOR RELIGI-
ONES scilicet CATHOLICA,
AVGVSTANA, REFORMATA, &
RVTHENICA, per Pacta Conventa
publico gaudent exercitio;
REGES enim à morte SIGIS-
MVNDI AVGVSTI juramento se
obstringunt ad Pacem inter
Dissidentes Religionis Christianæ
tuendam.

Singularem antehac li-
bertatem habuerunt homines
RELIGIONIS GRÆCO RVTHENI-
CÆ,

CÆ, dum è **REGNO** Poloniæ
 ad Patriarcham Constantino-
 politanum appellationes in-
 terponebant ac prosequabantur.
 Sed cū ille sub hoste Christi-
 siani nominis habitet, pru-
 dentissimè modernus **REX**
IOANNES III. in-Comitijs
 felicis Coronationis *An. 1576*
 appellationes istas sustulit, san-
 ciendo contra transgresso-
 res pœnam colli, & confisca-
 tionis honorum, permitendo
 tamen aggravatis appellatio-
 nem ad iudicia Relationum.

Singulare conuersis Iudæis
 Beneficium exhibet Statutum
 Lithuanicum cap: 12. artic: 7.
 par. 5. quod nimirū, si iudæus
 vel iudæa Rel

Religionem Christianam amplexus fuerit, Nobilitatis prerogativam una cum sobole acquirat.

HEDVIGIS Regina in quodam Conventu ferocientibus & justas condiciones pacis aspernantibus ERVCIGERIS Prophetico Spiritu cladem illam, quâ postea illorum vires fractæ conneiderunt, prædixit, se quidem vivente pro ea audaciâ nihil aduersi eus passuros, post mortem verò suam maximis cladibus illa omnia expiuros *Sarn: p: 342.*

Cum ante prælium inter Grunvaldam & Tannebergam arrogans & victoriæ securus

Crucigerorum Magister CONRADVS à TVNGINGEN duos-
 enses Sangvine imbutos mi-
 serat, vnum Regi VADISLAV
 I AGIELLONI, alterum VITOL-
 DO. Rex imperterritus respon-
 dit animo, Benè est, accipio
 tubens gladios, ut omnia victoria
 secutura, cum victoribus victis ar-
 ma sua tradere soleant. Vri dictū
 ita factum, magnam enim &
 memorabilem Rex, caelo ipso
 Ordinis Magistro, obtinuit
 victoriam, quam praecipuarum
 Borussiae Urbium secuta est deditio.

Miro fati velut ludibrio
 Nobilis quidā fortissimus ex
 familiā HERBYRTORVM saluus
 evasit

euasit, cum enim tempore *SIGISM: AVG:* Regis à duo-
 bus Turcis ex viroq; latere
 invaderetur, & vnus sarissâ
 ferè non equo eiceretur, al-
 tera parte iuuens simili telo
 hostis defluentem restituit. Ita
 mox impetu simulati equi ad
 suos peruenit.

Singulare est, quòd cum
 alibi *DVELLA* simpliciter sine
 prohibita, in Polonia cum
 scitu Regis peragi possint
 juxta *Constit: 1588.* Quod hanc
 licentiam *SIGISMVNDVS I.*
 semel dederit, refert suâ me-
 moriâ *Erasmus.*

EXFE

CS

EXPEDITIO GENERALIS
 ita privilegiata est, ut nullo
 iure famulus conditionis
 Nobilitatis, qui sub tertijs Uni-
 versalibus Servitium suscepit,
 à Domino recedere possit, sub
 pœnâ capitis & infamiae. No-
 tandum hic, quod illi etiam,
 qui Decretorum vigore pro
 pœnâ publicâ sessionis turre
 satisfaciant, ad expeditionem
 venire, & postea reliquam ses-
 sionem absolvere tenentur.
 Constat: 1621.

Expeditionem **BYCOVI-**
ENSEM contra **STEPHANVM**
 Moldaviae Palatinum fataliam
 quaedam signa ut refert **Sarni-**
us lib: 7 Pag. 371 praecesserunt.

runt. Equus generosus in quodam torrente paruo iuxta Leopulim iub Rege IOANNE ALBERTO succubuit, pau-
 culaq; aquâ obrutus est. Eques
 item Polonus Szrebski cum
 esset insanæ mentis, clamabat
 vociferans. Nostri in suum
 malum proficiscuntur. Ful-
 men etiam quædam equitem
 cum duodecim equis intere-
 mit.

Singulare in Polonia no-
 men habent *QUATVOR MEN-
 SES, SEPTEMBER, OCTOBER,
 NOVEMBER, DECEMBER*, vo-
 cantur enim *MILITARES* quod
 Rex vacantia per illos bene-
 ficia Capitaneatus, Tenutas et
 offi-

Officia Terrestria bene meritis militibus conferat, vigore
 Constit: 1662. Jam ante illam
 Legem liberali in militares
 viros animo Rex VLADISLA-
 VS *QUARTVS* fuit, adeo, ut
 militibus primario bona,
 honores, & titulos offerret.
 Unde Anagramma bene con-
 ueniens;

LADISLAVS, DAS VILLAS.

Casus, an ingenium, mens an praesaga futuri

Transpōstis literis hoc Anagramma dedit.

DAS VILLAS, capio non parci.

Principis omen,

*Principis est virtus magna
 iuvare suos.*

Vtrq;

VITUMQ; FOEDVS tam inter
 AVGVSTISSIMVM IMPERA-
 TOREM LEOPOLDVM, & Sere-
 nissimum Regem Poloniae
 IOANNEM III. Anno 1683 Var-
 savia, quàm alterum inter
 hos & SERENISSIMAM REM-
 PVBLICAM VENETORVM Anno
 1684. Viennæ conclusum est
 Mense MARTIO, non vano omi-
 ne MARTIORVM contra Tur-
 cas Successuum, Marte vltore,
 DEO Tutore. Simile cum Ve-
 netis Fædus alij Reges Polo-
 riæ desiderabant, sed res in-
 tra vôtum stetit; Felix fatum
 in occulto hoc tenuit sub
 moderni Regis Nomine Glo-
 riosissimo,

IOANNES TERTIVS REX
VENETOS IN RES TRAXI

Cōsiderando vetera & aliquot Seculis ferè continua
TARTARORVM ad versus Polonos
Bella, res mira est, quod
Gens olim *inimica*, in Regē
IOANNEM CASIMIRVM im-
pente *amica* fuerit, & contra
illiusac Regni hostes hostilitē
induerit animum, submillis
identidē Copijs, & quod
magis, apud Aulam Othoma-
nicam cum curā egerit cau-
sā Polonā, imò, quod maximū
est, COSACOS armorum stam-
lis eo adduxerit, ut primum
manus abstinerent à Poloniā,
&

63
 & tandem novo obsequij vinculo eidem adstringerentur
 Pasts:

Res mira, quod sub BOLES-
 SLAO PRUDICO, qui cū uxore per-
 petuū Virginitatis votum habu-
 it, TARTARI ultra viginti mil-
 lia Virginum abduxerint.

Sub hoc Principe BOLE-
 SLAO TARTARI primo eoque
 multiplici impetu per Poloniā
 deflexerunt. Russis, quod co-
 etes immanissimam Gentem
 iuverunt, non cessit impune
 Erūt enim à transcun-
 ctibus TARTARIS immissis humanis
 cordibus, quæ veneno imbr-
 ea erant, infectas aquas nova
 morborum genera peperisse,
 quo-

quorum ut causa diu sefellat
 Medicos, ita soboles hodieq;
 inexplicabili tricarū con-
 rage, quam PLICAM vocant,
 creditur vulgò superesse.
Pastorius in Floro Pol; Lib; 2 pag.
 95. 96.

Ex occasione TARTARO-
 RYM hic annoto, quod nostra
 cum illis Bella similia sint
 Romanorū cum Pharis. Si e-
 nim hodie recedunt & fugari
 videntur, in crastinum ipso
 mane redeunt. Trajectus
 Danastris tantū apud illorū
 pensi, quantum apud Christianos
 vel minimus annis. Res sin-
 gulari admiratione digna,
 quod occulto DEI Iudicio
 Natl-

Natio ista pro flagello Christi-
 anis reservata, ne minimam
 quidem patiatur mutationem,
 aut confusionem; eâdem v-
 tuntur lingua, idem ipsis ve-
 stitus, idem mores, eadêm
 belligerandi ratio, quæ ante
 aliquot annorum millia vi-
 git. Notandum illud Ovidij
 quod, inter ipsos ad Pontum
 Euxinâ exulans, Româ scribit:

Maxima pars hominum nec te
 pulcherrima curat

Roma, nec Arsonij militis
 arma timet.

Dant illis animos arcus, plenaq;
 pharetra,

Quaqlibet longis cursibus
 aptus equus.

Speci-

Specialis gratia est, quod
 eū Civēs (Religionem Chri-
 stianam proficentes) non ha-
 beant facultatem *BONA* terre-
 stria possidendi, *TARTARI* in
 Lithuania Lipkowie (Mahu-
 metana Sedē additi) eorū dē
 capaces sūt. Hinc Constitutio
 1677. Tartarorum indemni-
 tari prospicit, caueq; ut in
 Criminalibus juxta Statutum
 Magni Ducatus Litvaniaē æ-
 qualiter cum Ordine Equestri
 habeantur, & in Cancellarijs
 Castrētib; Terrestrib; Tribuna-
 litijs, & Assessorialibus à causis
 suis uti Nobiles, id quod Iuris
 solvāt, sine vllā depaſtatione
 Singularis planē libertatis
 prærogativa est, quod in Cō-
 mitis

mitionis Polonicis obstante unius
 contradictione nihil concludi
 potest, imò quod omnia iam
 sancita evanescant, quando
 post Tribunitiũ illud *INTER-*
CEDO Nuntius Terrestris non
 revertitur.

Singulare est, quod licet
 in nouissimis Comitibus Var-
 sauiensibus Anni 1685. Con-
 silia Ordinis Equestris Lithua-
 nus scilicet Illustrissimus Do-
 minus *ANDREAS GIELGVB*
 Notarius Magni Ducatus Li-
 thuanie Capitaneus Szadoui-
 ensis rexerit, tamen Comitibus
 immediatè sequentia Gro-
 ñnæ iterum sub moderamine Li-
 thuanico celebrari debeant.

Singul-

Singulare est, quòd Deputatis Tribunalitus non liceat diebus feriatis *convivia* parare vel iisdem interesse, secundum Acta Electionis Regis MICHAELIS.

Singularis olim in Polonia fuit poena, quâ *rubris* vti *vestibus* interdicebatur.

Quamvis quilibet sit rerum suarum Dominus & arbiter, ac supremæ voluntatis liber sit stylus, tamen iure Polonico facultas testandi non parùm est restricta, ita vt de rebus immobilibus Nobilitati disponere non liceat, sed tantùm de mobilibus, ne scilicet

eae facultates Nobilium ad
 Extraneos; interdum benefi-
 cio Testamentorum in præ-
 iudicium legitimorum hære-
 dū transferantur, hinc Testa-
 menta contra Statutum SIGI-
 SMUNDI I. Cracoviæ 1510
 facta sunt irrita. Statutum autē
 sequentis est tenoris: Pietatem
 sanctam opprimere nolentes, sed
 eam summo favore prosequi cupien-
 tes decernimus, ut Testamenta
 emendantur juxta veterem Constitu-
 tionem ex more antiquitus servato
 de bonis mobilibus, immobilia vero
 Bona tam hereditaria quam oppi-
 gnorata (ne defensio Reipublicæ
 minuat) Testamenti ordinati-
 oni subiecta minime esse debent;
 secus de Bonis Regalibus, eadem
 enim

enim propter Reipublice commo-
dum nobis in parte vel in toto
Testamento legari poterunt.

Licet jure Justiniano &
Canonico nati ex soluto &
solutâ liberi per subsequens ma-
trimoniũ legitimetur, adeoq;
in bona Parentum succe-
dant, tamen in Poloniâ ius
singulare est, ita ut juxta Con-
stitutionem 1578. liberi secundo
matrimonio non efficiantur
legitimi, neq; ullâ successio-
ne in bonis, neq; ullâ præro-
gativa Nobilitari gaudeant,
quia in Expeditione Bellicâ
æqualis, æquali testimonium
perhibere debet, si desertæ
stationis accusatus fuerit,
quod eum locum, qui ipsi
obtigerat, non teneat. Sin

Singularis in Jure Poloni
 eo occidendi impunitas est illo
 casu: si quis pro Nobili se gerat
 cum non sit, & occidatur, pro
 eius Capite multa non solui-
 tur. Quod ita intelligendum
 est, si tanquam pro Capite ve-
 ri Nobilis Actio intentata fue-
 rit vid Constit: 1557-

Speciali rigore atternata
 Capitaneatum Ducatus LI-
 VONIAE munita est, dum Con-
 stitutio Anni 1589, Cancellarij,
 si contra eandem egerint,
 privationem officij, &
 exportantibus eiusmodi Pri-
 vilegium panam Infamiae
 minatur.

PHILIPPO PADNIEVIO

Anno 1559. recenset Pro
Cancellario creato Sigillum
Regni torquii aureo appensum
ex Conclavi furto ablatum est.

REX SIGISMUNDVS AVGV

certior eâ de re factus, ab initio
attonitus stetit. Deprehensus
postea fur ille sigilli, can-

denti sigillo ^{femeo} per Urbis Cra-

couientis compita lancina tus
laqueo vitam finivit. Recen-

set hunc notabilem casum
fusus Rutgerus Horst in lib. de

Cancell: p. 710. 7H-

Ex duobus MATHEMATI-
GIS, qui singulari scientiâ suâ
præclaram in Orbe gloriam
meruerunt, vnum produxit

Polo

Polonia scilicet Nicolaum Copernicum Canonicum Warmiensem, alterum Tychonem Brahe dedit Dania.

Singularis mittendarum Regiarum literarum modus fuit usq; ad annum 1647. Ferebantur enim illæ per Alienos ministros, quo res postularet, ita ut in Præfectoris Regij; vehicula darentur. Sed dicto tandem Anno abolitum id onus & consensu Ordinum ad aliarum Nationum morem Tabellarii publici (POSTÆ vulgò) constructi sunt.

Concinna Urbis CRACOVIENTIS effigies est, dum Aquilam
 D expa

expansarum astrarum, quod est
Insigne Regni exprimit, si ni-
 mirum corpus Urbis per cir-
 cumferentiam corpori Aiti-
 tis, suburbia. ab utraq; par-
 te alis expansis, Caput vero
 Aiti excelso monti seu rupi
 Vauelo, quod, paulatim aſur-
 git, conferatur. *Sarnicius in*
An. Pol p. 78.

Observatione dignissi-
 mum, quod *VARSAVIA* Re-
 ſidentia Regis Poloniae, ſit
 centrum multarum Reſiden-
 tiarum ſcilicet Romanae,
 Pariſienſis, Lōdinenſis, Mo-
 ſcoviticæ, & Cōſtantinopo-
 litanæ. Aequali etiam diſtan-
 tiâ, minori tamen ab illâ
 ſunt

sunt Vrbes Stockholmia, &
Haga Comitiss.

Singulari temperamento
loei adscribitur, quòd I KIIIO-
VIÆ Corpora Principum
à longo tēporis spatio incor-
rupta monstrantur.

Singularis obtinet in Bonis
ROGOWIENSIBVS in Districtu
Wilkomiriensi pena contra
Kmetonem siue subditum.
Nam captum in reibus vrsi
ita scitè ligare debet, ut pos-
sit ad ligneum receptaculu
portari; Si verò artem nūnūs
dextrè exercuerit, ut vrsus
elabatur, apicem arboris te-
neat ascendere, quæ postea
da secu-

securi creditur, & in sefforem
 casui exponit.

In *CAPITANEATV SZOR-*
SZTINENSI nonnullis in a-
 gris tã ingeniosa est fertilitas,
 ut de semine filiginis surgat
 criticum, & de avenâ linum.

Anno 1353. Regnante *CA-*
SIMIRO Magno cum Martius
 Aprilis, & Majus ultra mediũ
 verno ac penè æstivo calore
 ad calamos & aristas segetes
 perduxisset, coortõ de-
 repente acri frigore & gelu,
 nix duos cubitos alta terras
 operuit, & in sextum usq;
 diem duravit. Et cum omnes
 jam existimarent segetes cor-

rup-

ruptas, ubertas frugum præ-
ter spem tanta cocorta est,
quanta vix unquam alias fuit,
vix refert *Sarn: in An: p. 324*

Anno 1414. in Lithva-
nia tam insolita per Ianuariū
ac Februarium auræ tepiditas
fuit, ut passim herbæ arboresq;
vernīs floribus contedæ
spectarentur. *Koial: p. 49.*

Anno 1551. itidem in
Lithvaniâ per hyemem, ita
tepidæ pluriæ increbuerant,
ut non aliter, quàm ultimo vere
solet fieri, òne frumenti ge-
nus in spicas excreverit, quod
deinde vniuersū intempesti-
vo gelu planè intercidit. *Ko-
ial: part. 2 p. 415.* Cum

Cùm multi dubitent, an
 detur *BASILISCVS*, qui ex ovo
 galli decrepiti excludatur,
 opera pretium est, admiran-
 dâ illam historiam, quæ serè
 ante seculũ in Poloniâ con-
 tigit, & à Sennerto in *Epitome
 naturalis Scientiæ refertur*, inter-
 gram hîc appõnere. Varfa-
 viæ Anno 1587. accidit, ut
 Machæropæi cujusdam filius,
 vicinior; filia quinquennes
 ambo cum æqualibus pro æta-
 tis more, celsationis impati-
 entes, exercitatione ludicrà
 tempus fallerent, latebrasq;
 in quibus à colludentibus haud
 facilè invenirentur, quære-
 rent. Fuit haud procul
 ab eo loco, in quo ludebant,
 cella

cella quædam subterranea ob
 incensum quod ante triginta
 circiter annos superstru-
 tum ædificium absumplerat,
 desolata, in quam per semi-
 putricos gradus utrinq; repi-
 poterat, in eam cum ambo
 se dimitterent, in imis gradi-
 bus conciderunt, & expira-
 runt. Ut cænæ tēpus appro-
 pinquavit matres de suo quæq;
 infante sciscitata, nec
 quis ubi essent sciret, nihil
 relinere potuerit, itaq; Vxor
 Macharopæi ancillam emi-
 sit, quæ diu quæsitos in gradi-
 bus cellæ, quos dixi, iacere
 conspexit, moxq; exclama-
 vit, ecce ibi jacent! At verò
 neutro se mouente, suspicari
 d4 caput

ex p̄it̄ somnō correptō se esse, clā
 rāq; voce nūc huūc nūc illā no
 minauit, si forte eos experge-
 facere hāc ratione posset. Post-
 quam verò vel ad rasim cla-
 mando nihil se proficere,
 sed operam ludere animad-
 uertit, ipsa quōq; in cellam
 descendit, cogitans vellican-
 do somnum dormientibus, ut
 opinabatur excutere. Quin-
 tū? protinus & ipsamet iuxta
 infantes concidit, & extinguitur.
 Ingridiētem in profun-
 da cellæ ancillam hera fue-
 rat conspicata, vt verò eam
 diutius a quo morari videt,

Nec revocare gradum sur-
 perasq; euadere in auras,
 atq;

attonita ad cellam accurrit,
 ancillamq; cum infantibus
 humi prostratam cernit. Itaq;
 & ipsa clamorem edit altaq;
 voce modo infantes, modo
 ancillam appellat. Quum ve-
 rò & hoc incassum fieret,
 neq; jacentium quisquam au-
 responderet, aut sese com-
 moueret, exanimatos esse col-
 ligit. Extemplo fit rumor,
 cives concurrunt, nec tamen
 quid facio opus sit sciunt, do-
 nec de tristi hoc casu ad Con-
 sules & Senatum referretur, a
 quibus mandatum, ut cadaue-
 vera uncis incendiarijs ex-
 traherentur. Ea extracta
 tympani instar turgebant, las-
 bia & linguam tumor obede-

rat, color erat fuscus, Oculi
 extra tuas cavernas ad dimi-
 cii cui gallinacei magnitu-
 dinem prominebant. Accessit
 ad hoc iriste spectaculum
 Consul rogatu Palatinus N:
 & senex quicquid Archiater Re-
 gius Benedictus nomine.
 Huius conjectura fuit serpen-
 tem ueneni praesentissimi in
 desertam illam cellam stabulari,
 cuius pernicioso halitu aer in
 ea conclusus inquinetur, cum
 autem infirmam hominis
 naturam perferre non posse.
 Quamobrem credibile esse
 hunc infantibus & ancillae
 exitum attulisse, fieri etiam
 posse, ut ibi latibula habeat
 Basiliscus, quem Naturae rerum
 inde

indagatores ex ovo galli à bu-
fonibus excluso nasci perhi-
beant, cujus tanta sit virulen-
tia, ut qui in oculos eius offē-
derint subito moriantur. In-
terrogatus, , quā ratione rei
veritas explorari queat, re-
spondit esse aliquem in cellā
mittendum eumq; circum-
quaq; speculis auersis muni-
endū. Basilicū enim si suam
ipsius imaginem videat, pro-
tinus emori. Fuere illic sub
tempus id duo rei, capitis sup-
plicio intra triduum afficien-
di, quorum alter Polonus
alter Silesius atq; huic no-
men Iohanni laurero. His
cōditio oblata est, uter eorum
in cellam descenderet,
serpentemq; illum vena-

natum venaretur & quære-
 ret, ei capitis supplicium remit-
 teretur. Conditionem Ioan-
 nes statim accepit. Itaq; tō-
 to corpore corio indutus est,
 perspicilla oculis obligata,
 quæ visum tamen haud im-
 pedirent, vna manus instructa
 ferreo rutabulo, altera face
 ardenti, deniq; cunctis cor-
 poris partibus ante & retrò
 specula annexa fuere. Sic ador-
 natus cellam ingressus est, spe-
 ctantibus plus quam duobus ho-
 minum millibus. Postquam
 verò per horæ spatium o-
 mnes cellæ rimas, omnesq;
 angulos perquisiuisset, neq;
 serpentem vllum inuenisset,

ut alia noua fax in cellam
 deiceretur, postulauit. Esse
 enim iuxta cellam, in qua e-
 rat aliam, sed aditum rude-
 ribus esse interclusum, ope-
 ram daturum se, ut in eam
 ingressum sibi parer, dum
 ueroid agit oculos forte si-
 nistrorsum flectit, & diu
 quæsitam bestiam gallinæ fi-
 gurâ in quodam muriforami-
 ne iam exanimatam iacere,
 ex inopinato conspiciit.
 Quod cum ijs qui foris erant
 clamore significasset, Ar-
 chiater monuit, ut ferreo ru-
 tabulo sublatam è cellæ tene-
 bris in apertam lucem ex-
 portaret, idq; illicò in ocu-

lis atq;

his aeq; congregatione ma-
 gnae multitudinis hominum
 factum. Archiater bestiam
 visam Basilicum protinus
 indicauit. Magnitudo ei me-
 diocri gallina, capite ad galli
 Indici figura accessit, crista co-
 ronae aemula, partim flauo,
 partim caeruleo colore con-
 sperta, palmaria eodem modo
 colorata fuere. Dorsum ha-
 buit multis maculis eminen-
 tibus, oculosq; bufonum ad-
 simulantibus confutum inter-
 iectis passim coloribus virute-
 rorum animalium, vt plu-
 rimum autem flauo. Iidem
 colores etiam alas extrinse-
 cus occupauerant. Sub alis

totus flavus fuit, nec non
 sub ventre; ubi tamen flavo
 caeruleum & viride & alij mi-
 ri colores interpositi fuere.
 Cruribus fuit oblongis, galli
 cruribus similibus, cydo-
 niorumq; maiorum flavedi-
 ne proximis. Ante & post
 hæc crura utrinq; duo alia
 prodierunt, bufonum cru-
 ribus & brevitare & figurâ
 respondentia. Cauda illi fu-
 it incurvata ac sursum reflexa
 maculisq; superius, quales in
 dorso enituisse diximus, ple-
 na: inferius flava, in extremo
 bufoni concolor.

Haud

Haud injucundum, credo,
 erit Lectori, inter SING-
 GULARIA SINGU-
 LAREM, quæ sub SIGISMUN-
 DO AVGVSTO nata est, & ad vi-
 tæ civilis moderamen colli-
 maui, legere hic REIPVBLI-
 CAM BABINENSEM. Exhibet
 eandem Stanislaus Sarnicius
 Historicus præstantissimus
 et rarissimus *Annal. Pol. lib.*
VIII. p. 395. & seqq;

DESCRIPTION

REIPVBLICÆ

BABINENSIS

exhilarandi. Lectoris gratia
Per idem

Per idem tempus res
 faceta, & plena iucunditatis
 à quibusdam Nobilibus in
 terra Lublinensi excogitata
 fuit. Instituerant isti societa-
 tem quandam, quam Rem-
 pub. Babinensem vocabant:
 eò quòd loci cuiusdam Babin-
 didi dominus & possessor
 fuit, quo autore potissimum
 illa Respb. stabilita florebat.
 Significat autem vox Baba
 patriâ linguâ anum, & Babi-
 neid, quòd ad anum perti-
 net. Iam iocos, lususque,
 aniles nugas vulgò vocare so-
 lent. Itaq; locus ille vetu-
 state neglectus ac penè dele-
 tus, prætereuntibus rursus
 materiam non tam sua exili-
 tate,

tate, quàm appellatione, sæ-
 pe largè subpeditabat. Ho-
 mines igitur lepido, & amœ-
 no ingenio præditi, occa-
 sione arrepta, à loco, & lo-
 ci possessore Rempub. Babi-
 nensem, id est sedem prin-
 cipalem omnium, qui miscē-
 tur sermonum facietorum,
 istam societatem appellarunt
 Ut autem hæc societas ma-
 gis conspicua redderetur,
 imitati ei, ex quibus ipsa con-
 stat, ipsius Reipub. Polo-
 næ constituendæ rationem,
 Regem, & Senatum sibi de-
 ligunt; Archiepiscopos, E-
 piscopos, Palatinos, Castel-
 lanos, Præfectos oppidorum
 & militi-

& militiae, Cancellarios,
 & alia id generis munera ge-
 rentes ac magistratus sibi de-
 signant, & creant. Deferē-
 di autem has dignitates, &
 munia imponendi hunc mo-
 rē tenebant. Quemcunq; in
 conuiuiis, & conuentibus ce-
 lebrioribus obseruassent in a-
 liquo genere dictorum aut fa-
 ctorum, præter modum ac
 decorum excellere, eum ma-
 ximè idoneum ad obeunda
 munera et rei consentanea
 censebant. Verbi gratia:
 Multus erat quispiam in ser-
 mone de sublimibus rebus,
 & eius conditioni minimè
 conuenientibus, hunc aug

Archic-

Archiepiscopum aut aliquem
 magnum Satrapam faciebant.
 Si quis vel sermone lapsus,
 vel aliam ob causam parado-
 xon aliquod seu perdifficile
 creditu in medium attulisset;
 hunc aut Rhetorem, aut Can-
 cellarium Reipub. suę con-
 scribebant. Si quis thraconi-
 cę gloriabatur, quod fortiter,
 & audacter se gessisset in ali-
 quo confictu, aut de rebus
 bellicis supra modũ non suo
 loco garriebat; hunc præ-
 fectum copiarum aut equitę
 auratum creabant; literasq;
 super ea re confingebant,
 cerã, & sigillo obsignatas,
 quas non contemnendis vi-

ris, sibi tamen similibus deferendas tradebant; qui asurgentes eas accipiebant, & quâdam cum reuerentiâ ad eum ad quem scriptæ erant, deferebant. Is autem cogebatur officium illud suscipere uel, si illud dedignabatur, ab omnibus risu excipiebatur. Et quò morosius se gerebat quis renuendo ac recusando eiusmodi honores, tantò magis ab illis irridebatur, & festiuè aulicis disteriis ex composito tam diu exagrabatur, traducebaturq; donec edomitus collum submitteret. Quare ad mores corrigendos, ad sermones

cautè miscēdos, ad civilitatē
 modestiamque in iunioribus
 formandam iocus & vrbani-
 tas illa plurimum pertinebat
 Et erant ita nati censores
 vitæ ac morum illi optimi
 duces huius societatis, vt
 nullus Physicus affectus hu-
 manos, & potentias animæ
 ita exactè definierit, nullus
 Ethices Professor de vitiis,
 & moribus ita explicauerit,
 nullus Physiognomus ex vul-
 tu, gestu, incessu & intuitu
 ita hominum naturam co-
 gnouerit, vt illi (sic enim
 eos hoc loco vocare libet)
 diuini patres. Et cum aliquis
 eis nouitius per iocum in so-

cieta-

cietatem offerebatur, tunc
 veluti deliberaturi, tardius e-
 um recipiebant. Prolequa-
 tur, inquebant, detque
 primum specimen aliquod
 sue indolis; tum videbimus
 ad quod officium erit ma-
 ximè idoneus. Nam & ad
 inferiora quadam ea res de-
 scendebat. Si quis enim de
 canibus, de feris, de falco-
 nibus, non tempore suo,
 aut loco paulo fusius verba
 faciebat, hunc statim aucu-
 pem, & venatorem Babi-
 nensem faciebant. Si quis
 autem de religione supra
 modum ad mensam discre-
 bat, in eum concionato-

rem Babinensem pronuntiabant. Siquis ex sententia Romanæ ecclesie, aut cuiuspiam alterius religionis, supra modum zelo flagrabat, aut etiã acerbius eã de causa in alios uehebatur, mox eum inquisitorẽ hæreticæ prauitatis Babinensem declarabant. Siquis de equis, & eorum proprietatibus verbosius diserebat, si de œconomicis rebus, admixtò præsertim mendacioso aliquo, ut fit plerumq; inter comestandum, curiosius loquebatur, mox eum vel magistrum equitum, vel Regium œconomum Babinensem ad exemplum Magni Procuratoris Cracouiensis creabãt.

affurgentēsq; interdum in
 ipsa mensa honores illos eis
 deferebant. Usque adeo autē
 ista ludicra Resp. inualuerat,
 ut rarus esset in ipso Regni
 Senatu, in clero, inter aulicos
 inter alios ordines regni,
 cui nō aliquid tale aspergere-
 tur. Sic alios, capitaneos; ali-
 os, copiarum, duces; ali-
 os, infantēs Hispaniarum; ali-
 os, Factotum, alios, turbines
 Babinenses vocitabant. Res
 ista deniq; ad Sigismundum
 Augustum Regem perlata est,
 de quā non sine magnā dele-
 ctatione sæpius multa audi-
 uit. Et cum injecta esset
 mentio aliquorum Procerū,
 qui insigniti erant eiusmodi

E

hono-

honoribus, interrogauit, an
 etiã Regem in eã Republicã
 haberent. Cui respondisse fer-
 tur ipse Capitaneus Babinen-
 sis, qui præ aliis supra modum
 vultu, aspectu ipso, & sermo-
 ne facetus erat: Absit, in-
 quit, à nobis cogitatio ista, vt,
 te viuentem, Serenissime Rex,
 & supersite, de alio Rege
 eligendo cogitemus, aliũue
 creemus. Tu & hic, & apud
 nos Rex esto. Risit placidè
 humanissimus & benignissimus
 Rex, nec vllum signum in-
 dignationis dedit; imò verbis,
 quæ addidit, risum omnium
 auxit. Cæterum, cū aliquan-
 do quidam paulò grauius de
 Regno Alexandri magni,
 deque

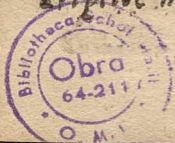
deque Persarum, Babyloniorum, & Romanorum Monarchia in confessu horum hominum differeret. Tum quidam ex eis sermonem excepit. Quid, inquit, antiquitatem iactas, & amplitudinē illarum Monarchiarū? Nostra Babinensis antiquior & Græcā, & Persicā, & denique omnibus est; Quia David de ea dixit: Omnis homo mendax, & hoc est eius fundamentum atq; essentia. Ergo in ea Darius, Alexander magnus, & totus mundus includitur. Cunctis sese invicem intuentibus, hic sermo ab omnibus cum applausu exceptus est. Iactabant autē,
 e2 se ha-

se habere privilegia à Regi-
 bus, & Imperatoribus, atque
 etiã summo Pontifice, qui-
 bus eorum Respub. confir-
 marentur. Iam si quis acerbè
 aliquod verbum in alium tor-
 sisset, aut mendacium cum
 damno alterius, & læsione
 dixisset, hunc nequãquã ido-
 neũ ad capeffendos honores
 in sua Repub. iudicabant.
 At qui urbanè absque damno
 cuiusquam aliquid commini-
 scebatur, hũc non modò lau-
 dabant, sed etiam officio
 aliquo cohonestabant. Locum
 porrò comitiorum suorum
 iocoso vocabulo **GELDAM**
 appellabant, à **Gedanensibus**
 mutuata voce, qui popinam
 suam

suam **GELDAM** vocāt. Sed
 apud nos inconditum garru-
 tum multitudinis conger-
 ronum ea vox significat. Et
 erant homines illi, qui du-
 ces erāt illius societatis, pru-
 dentes, & magnæ estimati-
 onis apud quosque bonos, &
 apud ipsum Regem, potissi-
 mam **Petrus Cassovius**,
 qui **Cancellarius**, & **Psomka** Fun-
 dator Societatis, qui **Prefectus**
Babinensis vocabatur.

GLORIA illi **MAIESTATI**,
 cuius **SINGVLARE** est, quod

In trino **Simplice**, & uno
Triplice mirando jure **Triune**
manet.

) * (

INDEX

A

- Alternata duplex Directionis
Lithvanica in Comitibus pag 67*
- Annus 1559. fatalis 46.*
item 1632 47.
- Appellationes Ruthenorum ad Pa-
triarcham Constantinopolitanū*
P. 54.
- ArchiEpiscopi Gnesnensis Ma-
reschalcus 44 45.*

B

- Babinensis Respublica p. 88.*
¶ seqq:
- Basiliscus ex ovo galli p. 78.*
- Boleslaus I. I.*
¶ II. ibid.
Boleslax

Boleslai Chobri zelus 9 10.
 Crivousti magnanimitas p. 10
 ejusdem mutatio 11.
 I V pudicitia 12
 Bukoviensis expeditio p. 18.

C

Camenecum quando conditū 5
 occupatū pag 51
 Carolus Ferdinandus Candidatus
 ad Regnum p. 31
 Casimirus I primus literatus 12
 Eius Mater ibid:
 Casimirus Magnus p. 13.
 Equo labitur. ibid.
 Eius similitudo cum Casimiro I. ibid.
 Casimiri duo prius, religiosam
 quam

quam Regiam vitam probarunt	28
Climactericus annus Regibus Po-	
loniae non fatalis	p. 1.
Contradictio unius in Comitibus	
	p. 67
Copernicus Mathematicus	p. 72
Cracus monstrorum domitor	p. 6
Cracovia insigne Regni exhibet	
	p. 75
Crucigeris praedicta elades	p. 55
Curlandia primus Dux	p. 43

D

Duello	p. 57
--------	-------

E

Electiois locus Regibus Pol: non	
est fatalis	l. 2. 3.
Elisabethae fecunditas	p. 19.
Expeditio Generalis	p. 58
	F

❁
F

Fertilitas	p.	75
post nivem	p.	75
Fædus Pol: cum Imperatore		6
Venetis	p.	61
Fossa septem miliarium	p.	36

G

Grunwaldense prælium	p. 55	56
Guzovo fatale Rokossianis nomen		24

H

Hedvigis humilitas	p.	19
Henricus Poloniae Regnum amisit		
	p.	24
Herburtus quidam mirè pericu- lum evadit	p.	57
Hostium tot caesi quot Polonorum pugnarunt	p.	49
		1.

Ioannes Casimirus fratris uxorem duxit	p. 27
abdicat	p. 28
Ioannes Tertius Viennam tendit pag. 35 36 & seqq.	
Salisfodinas Vielicenses scalis donat	p. 33
Fœdus contra Turcas init	61 62
Iacobus Dux Curlandiæ	42 44
Iagello Apostoli Officio fungi- tur.	p. 14
consuetudo eiusdem ante egressum	p. 17
circa missam ibid.	
uino abstinuit	28
periclitatur à fulmine	11
Iagellonica Domus	29 30 28
Immobilia bona	67
Iudæus si Christianus fit	54

) * (
K

Kijovia corpora incorrupta 75

L

Laskowski Legatus Turcicus 50

Legitimation per subsequens ma-
trimonium non valet 70

Lipkowie in Lithuania 66

Livonia Capitaneatum alter-
nata p. 71

Ludovicus dissimulato habitu oppi-
da perlustrat p 20

M

Menses militares p. 59

Michael Rex Poloniae 31 32 33

N

Nix intempestiva p 76

Nuptiae quas Casimirus M. paravit
p. 81

O

O

Occidentis impunitas p. 71

P

Piastæa domus p. 3. 30.

Plica unde p. 63. 64.

Polonia cepit esse Regnum p. 1.

Polocensis Palatius p. 46.

Popielus sit murium esca p. 8.

Postarum institutio p. 73.

R

Religio in Polonia & Lithuania

52.

Religiones quatuor in Pactis Con-

uentis caute

53.

Respublica Babinensis 88. & seqq.

Rogouensibus in bonis pena rati-

one dimissi vsq

73

Rokossiani p. 24

Rubra vestes p. 68

S

	Salisfodina	Vielicenses	G	Bo-
71	chnenses.		P.	33
	Vielicensium	flamma	P.	34
0.	Samogitiae	Capitaneus	P.	45
4.	Sigismundi	I. robur	P.	20
1.		moderatio		21
6.		fiducia erga subditos		ibid.
8.		eiusdem capacitas		ibid. G 22
3.	Sigismundo	Augusto	praediciur	
	periculum		P.	22
ia	Sigismundus	III. hereditarium		
	Regnum amisit		P.	24
	eiusdem Regimen			24
	coronatur ab ArchiEpiscopo Au-			
	gustano		P.	26
	oidem periculum praedicitur			25
	eiusdem mors			26
73	Sigismundi	duo	duas sorores ha-	
4	buerunt			25 26
8	Sigillum Regni	aufertur	P.	72

Smol

Smolenskum p. 25

Stephanus Attilæ similis p. 22

eius morbus p. 23

Szorstinensium in Capitaneatu fertilitas p. 76

Szyszkowski Episcopus Varmiensis
fit puer. 48

T

Tarnovij premium militare

pag. 49

Tartari p. 62 63

Tribunalitij Deputati p. 68

V

Vrsorum venatio p. 75

Vaticinium de Regibus Poloniae

p. 3

Warsavia centrum Residentiarum

p. 74

Wenda noluit maritum p. 7

Vladis

) * (
Vladislai I. festorum observantia
p. 8. 9.

Vladislas IV. Nativitas p. 27

W

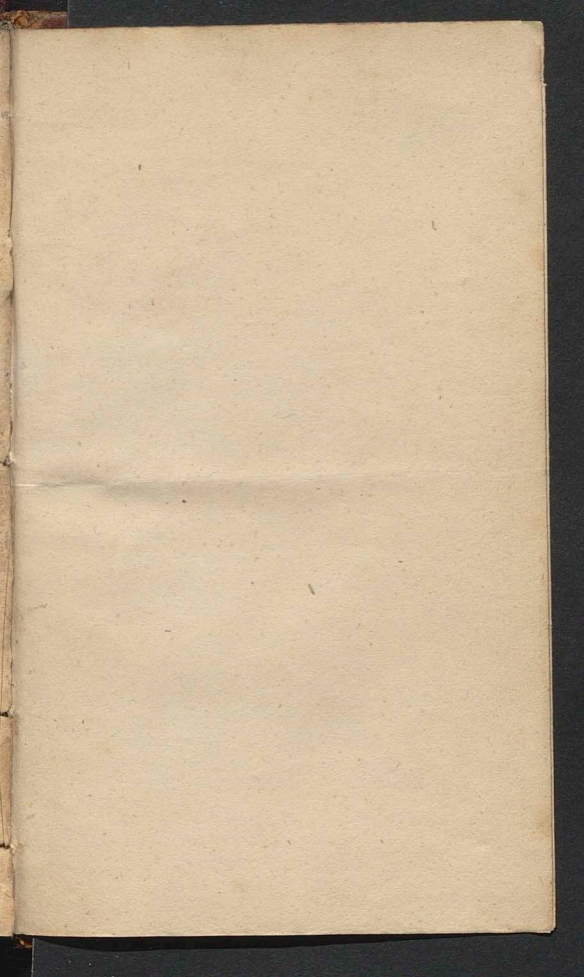
Weisselrot Episcopus Varmiensis
nunquam risit. p. 48

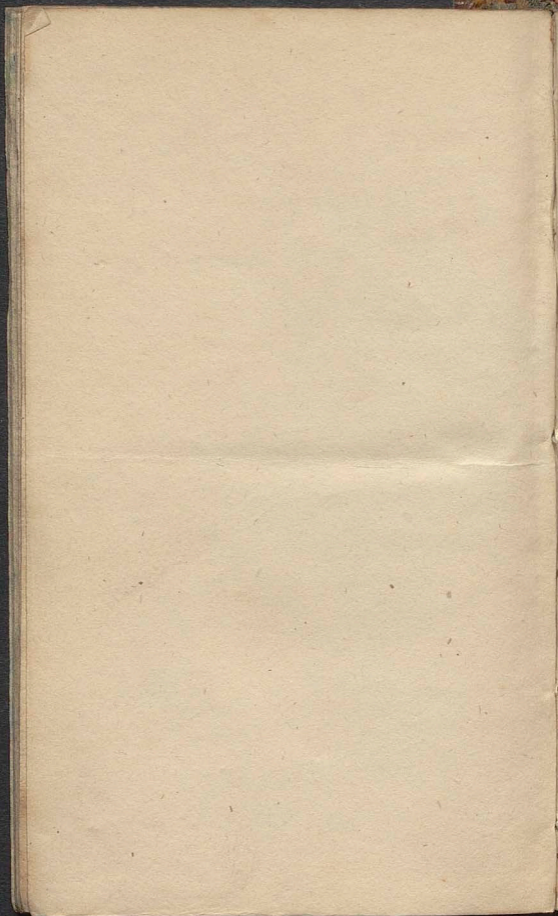

Vilnae quavis Septimana tria
celebrantur Sabbatha, die Sa-
lis habent Christiani suam,
die Veneris Tartari, Mahomme-
tanae addicti religioni, die
Saturni Judaei.

14
Prædicator I. Johann Baptist
Prædicator IV. Martinus
Prædicator V. Philippus
Prædicator VI. Hieronymus

Prædicator VII. Gregorius
Prædicator VIII. Augustinus
Prædicator IX. Ambrosius
Prædicator X. Hieronymus

440/9/80

1.200-

